

yıl / year: 17 • sayı / issue: 34 • kış / winter 2019 • s./p. 535 - 541

Vefeyât
Obituary

Kadim Dostum Ahmet Önkal Bey

MEHMET ALİ KAPAR

Emekli Öğretim Üyesi

makapar@gmail.com | orcid.org/0000-0001-8502-3778

Geliş Tarihi / Received: 15.11.2019 • Yayına Kabul Tarihi / Accepted: 12.12.2019

Atıf/ Cite as

Kapar, Mehmet Ali. "Kadim Dostum Ahmet Önkal Bey". *İstem*, 17/34 (2019): 35-64.
<https://doi.org/10.31591/istem.647363>

Ahmet Önkal Bey ile birlikteliğimiz Konya İmam-Hatip Okulunda 1963 yıllarında başladı ve aramızdan ayrıldığı gün olan 22 Şubat 2019 tarihine kadar 56 yıl devam etti. Konya İmam-Hatip Okulu'nda ikinci sınıfta sınıflarımızın birleştirilmesi sebebiyle aynı sınıfta bulunduk. Fizikî olarak nahif bir yapıya sahip olan Ahmet Bey derslerdeki başarısı ile dikkat çekmekte idi. Sınıftaki sakinliği ve ağırbaşlılığı sebebiyle herkes tarafından sevilirdi. Hatta arkadaşları onunla birlikte aynı sırada oturmak isterdi. Hocalar ders anlatırken dikkatle dinler, hocaların konuyla ilgili sordukları bazı soruları bildiği halde öne çıkmamak için parmak bile kaldırmazdı. Derslerdeki yazılı ve sözlü notları zirvedeydi. Sınavlarda ders çalışırken başka birisine ihtiyacı olmadığı halde belli bir arkadaş grubu ile çalışırdı. Arkadaş grubu içinde Abdülmuttalib Yıldırım, Abdullah Büyüksütçü, Abdullah Parlayan ve Ahmet Sâim Arıtan gibi isimler vardı.

Ahmet Bey İmam-Hatip Okulu'nda öğrenci iken babasını kaybetti. Bir gün teneffüste Ahmet Bey idareye çağrıldı, o da idareye gittiğinde babasının rahatsızlığının arttığı söylenmiş. O da hemen sınıfa geldi, çantasını alarak süratle ayrıldı. Sonradan öğrendiğimize göre idare babasının vefat ettiğini söylememiş, hastalığının ağırlaştığını söylemiş, Ahmet Bey eve gidince babasının vefat ettiğini öğrenmişti. Ahmet Bey babasını kaybetmesine rağmen derslerdeki başarısı, arkadaşlarına karşı nazik ve sevecen davranışları aynen devam etti.

1960'lı yıllarda İmam-Hatip Okulları 4+3 idi. Yani 4 yıl orta kısmı, 3 yıl lise kısmı olup toplam 7 yıl idi. 4. Sınıfın sonunda bütün derslerden sınava girilir, başarılı olanlar 5. sınıfa geçerdi. Ahmet Bey 4. sınıf sınavlarını birinci olarak bi-

tirdi. İmam-Hatip Okulu'nun 6. sınıfında not ortalaması yüksek olanlar doğrudan 7. sınıf bitirme sınavlarına katılırlardı. Ancak o yıl uygulamada bir değişiklik yapılması sebebiyle 7. sınıf sınavlarına katılamadı. 7. sınıfı da okuyan Ahmet Beyin aynı başarısı Konya İmam Hatip Okulunun lise kısmında da devam etti.

İmam-Hatip Okulu'nun son yıllarında yayın hayatına devam eden OKU mecmuasının çıkarılmasında o günlerde yayın ekibinde bulunan Abdülmuttalib Yıldırım, Abdullah Parlayan, Abdullah Büyüksütçü ve Ahmet Sâim Arıtan gibi arkadaşlarıyla birlikte gönüllü olarak geceli gündüzlü çalıştı. Konya'da Cıvıoğlu diye bilinen iş merkezinde geç saatlere kadar çalışarak Oku mecmuasının basıya girmeden önce ve İstanbul'da Ahmet Said Matbaasında basıldıktan sonra kontrol edilerek abonelere aksatmadan gönderilmesini sağladılar. Onların bu çalışmaları 1973 yılına kadar devam etti.

1970 yılında mezun olduğumuzda İmam-Hatip Okulu'nun mezunları lise dengi sayılmadığı için üniversite sınavlarına katılamıyorduk. Bunun üzerine Millî Eğitim Bakanlığı'nın belirlediği 6 fark dersi vererek Karatay Lisesi'nden bir grup arkadaşla birlikte Ahmet Bey ile birlikte mezun oldu. Ancak üniversite sınavlarına katılmadan 1970-1971 ders yılı için yapılan Konya Yüksek İslâm Enstitüsü giriş sınavını kazandık ve İmam-Hatip Okulu'ndaki beraberliğimiz Yüksek İslâm Enstitüsü'nde de aynı sınıfta 4 yıl devam etti.

Ahmet Bey Yüksek İslâm Enstitüsü'nün ilk yıllarında İhsaniye Mahallesi'ndeki bir camide imamet görevine başladı. Bu görevi 1975 yılı Mart ayında askere gidinceye kadar devam etti. Yüksek İslâm Enstitüsü'nü 1974 yılı Haziran ayında bitirdi ve 1974 yılı Temmuz ayında evlendi. Bizler bir grup arkadaş 1974 yılı Kasım ayında askere giderken, içinde Ahmet Bey'in de bulunduğu diğer bir grup arkadaş da 1975 yılı Mart ayında gittiler. Ahmet Bey'in yedek subay öğrencilik dönemi Tuzla Piyade Okulunda geçti. Daha sonra askerliğinin kıta hizmetini Manisa'da tamamladı.

Askerlik görevi 1976 yılı Eylül ayında sona erdi. Askerlik öncesi ve sonrasında 1975 yılında kurulan Hayra Hizmet Vakfı'nda gönüllü olarak görev yaptı. Bu arada 1976 yılı Aralık ayında açılan Konya Yüksek İslâm Enstitüsü Siyer ve İslâm Tarihi asistanlığı sınavına katıldı. Sınavda başarılı olan Ahmet Bey 1977 yılında asistan olarak göreve başladı. O günlerde asistanlara bir danışman tayin edilirdi, Ahmet Bey'in danışmanı da Enstitünün Mezhepler Tarihi hocası olan Lütfi Şenel Bey olmuştu. Askerlik görevinden sonra 1976-1979 yılları arasında aynı çatı altında görev yapmamakla beraber Ahmet Bey ve diğer arkadaşlarla birlikte zaman zaman bir araya gelerek sohbet etme imkânı bulurduk.

1979 yılı Şubat ayında Siyer ve İslâm Tarihi asistanı olarak göreve başladığım zaman Ahmet Bey beni odasına aldı ve o günlerde Ahmet Bey, Yusuf Işıcık, Abdullah Özbek ve Orhan Çeker beylerle birlikte oturuyordu. Beni de yanlarına alarak 5 kişi oturmaya devam ettik. Bu vesile ile diğer hocalarıma da teşekkürlerimi arz ederim.

Ahmet Bey asistanlık döneminde Mehmet Said Şimşek Bey'le birlikte genel kurulda asistanların temsilcisi idiler. Onlar gündem gereği diğer asistanlarla görüşerek kurulda onların görüşlerini dile getirirlerdi.

Ahmet Bey o günlerde *“Rasûlüllah'ın İslâm'a Davet Metodu”* isimli Öğretim Üyeliği tezi için fiş topluyor, kaynak eserleri tarıyor ve hummalı bir çalışmanın içerisinde bulunuyordu. Asistan olmamız münasebetiyle bizlere idare tarafından haftada iki saat alanımızla ilgili ders verilirdi, bu vesileyle sık sık öğrenciler gelir onların birtakım talepleri ve soruları olurdu. Ahmet Bey onları nezaket ile karşılar, taleplerine cevap verir, onlar da memnuniyetle ayrılırlardı. Ayrıca diğer asistanların da zaman zaman ziyaretçileri sebebiyle gündüzleri tez yazmak mümkün olmuyordu. Asistanlar o günlerde asistanlığa başladığı tarihten itibaren 3 yıl içerisinde *“Öğretim Üyeliği”* adıyla bir çalışma yapmak mecburiyetinde idiler. Ahmet Bey de bu süre içerisinde *“Rasûlüllah'ın İslâm'a Davet Metodu”* adı ile yaptığı çalışmayı 1980 yılında tamamlayarak savundu ve savunmada başarılı olarak Siyer ve İslâm Tarihi alanında *“Öğretim Üyeliği”* ünvanını aldı.

Ahmet Bey bu tezi hazırlamak için saat 17:00'den sonra geç vakitlere kadar çalışırdı, ben de genellikle ona refakat eder, kendi tezim için bilgi toplama çalışırdım. Onunla birlikte saatlerce sessiz bir vaziyette çalışırdık, o sessizliği bazen ben soru sorarak bozardım. Ahmet Bey'in hazırlayıp tamamladığı *“Rasûlüllah'ın İslâm'a Davet Metodu”* isimli tezi 1981 yılında Konya'da Hayra Hizmet Vakfı tarafından ilk baskısı yapıldı Ahmet Bey'in bu çalışması Türkiye Milli Kültür Vakfı'nın tertiplelediği yarışmada *“Jüri Özel Armağanı”*na layık görüldü. Daha sonraları bu eser o kadar rağbet gördü ki 2019 yılına kadar 28 baskısı yapıldı. Ahmet Bey hocamızın bu eseri gerek üslup, gerek muhteva ve gerekse kaynaklar itibarıyla bütün takdirlerin üzerindedir. Bu eseri İslâm davetçisiyim diyen ve Hz. Peygamber'i doğru anlamak isteyen herkesin tekrar tekrar okuması gerektiği kanaatindeyim.

Bu arada Ahmet Bey asistanlığı döneminde Ankara İlahiyat Fakültesi'nde doktora başladı. O günlerde doçent olan hocamız Mustafa Fayda Bey danışmanı idi. Her hafta doktora derslerine aksatmadan devam ederdi.

Ahmet Bey asistanlığını bitirdikten sonra Konya Yüksek İslâm Enstitüsü Müdür Yardımcılığı görevine tayin edildi. Bu görev Yüksek İslâm Enstitüsü'nün 1982 yılında İlahiyat Fakültesi'ne dönüşmesine kadar devam etti. 1985 yılından sonra öğretim üyeliği için hazırladığı ve *“Rasûlüllah'ın İslâm'a Davet Metodu”* isimli eseri ile doktor oldu. 1985 yılında Prof. Dr. İsmet Kayaoğlu beyin Konya İlahiyat Fakültesi İslâm Tarihi ve Sanatları bölüm başkanlığına atanması ile Ahmet Bey bölüm başkan yardımcılığı görevine getirildi. Ahmet Bey'in idarecilik konusundaki mahareti ile Prof. Dr. İsmet Bey'in güven ve muvafakati ile bölüm işlerini büyük ölçüde Ahmet Bey yürüttü. Prof. Dr. İsmet Kayaoğlu Bey'in emekli olmasıyla birlikte bölüm başkanlığı görevini Ahmet Bey üstlendi. Daha sonra kendisinin dekanlık görevine atanması sebebiyle bu görevi bana bıraktı.

1990 yılında kurulan ve BİLKAM adı verilen ve başarılı öğrencilerin daha iyi yetiştirilmesini amaçlayan bir araştırma merkezini kurarak başkanlığını yürüttü. Pek çok öğrenci yetiştirdi. Yine 1995 yılında aynı amaçla EDAV adı verilen bir başka vakıf kuruldu ve onun yöneticiliğini de yine Ahmet Önkal Bey yaptı. Her iki kuruluşta birlikte çalışarak bu kuruluşların amacına uygun hizmet etmesine yardımcı olduk.

Ahmet Bey'in 2004 yılında başlayan dekanlık süreci 2011 yılında iki dönemlik görev sonunda tamamlandı. 2004 yılında bizlerin ısrarı ile bu göreve talip oldu. Hatta dekanlık için başvuru yapmadan önce fakültedeki hocaları yemeğe davet etti. O yemekte hem onların muvafakat ve desteğini aldı, hem de dekanlık için aday olduğunu açıkladı. O günlerde Selçuk Üniversitesi Rektörü olan Prof. Dr. Süleyman Okudan Bey, "ağabey" diye hitap ettiği Ahmet Bey'in seçim ile dekan seçilmesinden çok mutlu olmuştu. 2004-2011 yılları gerek Rektörlük ile gerekse fakülte içinde işlerin uyum içinde yürüdüğü bir dönemdir. Bu dönemde dekan olarak fakülte kurulu ve yönetim kurulu toplantısına önceden çalışır, oturum esnasında yaptığı açıklayıcı bilgilerle gündem maddeleri çabucak müzakere edilirdi. Daha önceleri aynı kurullarda bölüm başkanı veya doçent ve profesör temsilcisi olarak bulunduğu için yönetmeliklere oldukça hakimdi.

Ahmet Bey dekanlık döneminde 2006 yılında Konya İlahiyat Derneği'ni kurdu. Bu derneğin kurulmasından sonra BİLGE adıyla BİLKAM örneği bir programı yeniden başlattı. Bu program bütün öğrencilere açık idi. Yapılan sınavda başarılı olan öğrencilerin eğitimlerine katkı sağlamak, akademik hayata katılmak isteyen öğrenciler için altyapı oluşturmak amacına matuftu.

Ahmet Bey 2003 yılında yayın hayatına başlayan ve halen devam eden İSTEM adındaki bölüm dergisinin isim babasıdır. Hasbelkader 2003-2015 yılları arasında editörlüğünü yürüttüğüm bu derginin bu günlere gelmesi Ahmet Beyin destek ve katkıları sayesinde olmuştur. Bu derginin özellikle yayın hayatına başlamasına büyük katkısı olan Ahmet Önkal Beyin yanı sıra Fevzi Günüş ve Ahmet Sâim Arıtan beyefendilere Allah'tan rahmet diliyorum.

Ahmet Bey dekanlığı döneminde, fakülte binasının yapılmasının üzerinden uzun zaman geçmesi münasebetiyle mevcut binanın iyileştirilmesi konusunda yorucu bir çalışmanın içine girdi. Bu konuda kendisine bilhassa restorasyon, plan ve proje konusunda en büyük destek ve yardımı sanat tarihi hocamız rahmetli Ahmet Sâim Arıtan Beyefendi verdi. Ahmet Bey yine dekanlık döneminde Eğitim Fakültesini yeniden yaptıran Ahmet Keleşoğlu beyefendi ile rektörlük nezdinde girişimde bulunarak İlahiyat Fakültesi bahçesinde yeni bir binanın yapımı için söz alındı. Projeler çizildi, bu projelerin hazırlanmasında da yine rahmetli Ahmet Sâim Bey'in katkısı unutulmamalıdır. Bütün bu gayretlere rağmen daha sonra eski binanın yanına yenisinin yapılması engellendi. Bu konu Ahmet Önkal Bey'i çok üzmüştü. Bu arada dekanlık süresi dolan Ahmet Bey

dekanlığa devam etmesi için kendisine yapılan bütün ısrarlara rağmen kabul etmedi. Böylece dekanlık görevini Prof. Dr. Ahmet Sâim Arıtan Bey'e bıraktı. Yeni binanın yapımı noktasındaki engellemeler Ahmet Sâim Arıtan Bey zamanında da devam etti. Daha sonra rahmetli hocamız Ahmet Önkal Bey ile şimdiki Rektörümüz Prof. Dr. Cem Zorlu Bey'in özel ve üst düzey görüşmeleri sonucu İlahiyat Fakültesi binasının daha önce planlandığı şimdiki yerine yapılması sağlandı.

Ahmet Bey'in dekanlık görevi bıraktıktan bir müddet sonra sağlığının bozulduğunu gördük. Bedenen zayıflamaya başlayan Ahmet Bey'in gittiği doktor tarafından şeker hastalığı tespit edildi ve kendisine ilaç verilerek tedaviye devam edildi. Bu arada derslerine giriyor, sempozyum, panel gibi aktivitelerine devam ettiği gibi var gücüyle talep edilen ve söz verdiği makaleleri yetiştirmeye çalışıyordu.

Daha sonra bir başka rahatsızlığı sebebiyle başvurduğu hariciye kliniğince acilen ameliyata karar verildi. Yapılan ameliyat ve akabinde aldığı tedavi ile kısmen sağlığına kavuştu. Evinde istirahat eden hocamız kendisini ziyarete gelen sevenleriyle sık sık beraber oldu. Evinde bile okuyarak-yazarak vaktini değerlendirilmeye çalıştı. Hastalığından dolayı hiç şikâyetçi olmadı. Sabırla iyileşeceği günü bekledi. Hatta Necmettin Erbakan Üniversitesi Rektörlüğü ve Selçuklu Belediyesi projesi olarak Konya'da kurulması düşünülen *"Siyer Müzesi"* ile ilgili çok kapsamlı bir projeyi bu dönemde hazırlayıp ilgililere teslim etmişti.

Daha sonra kendisini iyi hissetmesi üzerine lisans ve lisansüstü derslere devam eden Ahmet Bey, yine konferans, sempozyum ve panel gibi faaliyetlerinin yanı sıra eğitim-öğretim ve akademik faaliyetlerini hiç aksatmadı.

Ahmet Bey ile birlikteliğimiz Konya İmam Hatip Okulu'nun ilk yıllarında başlayarak askerlik görevimiz dışında aramızdan ayrıldığı 22 Şubat 2019 tarihine kadar 50 yıldan fazla devam etti. Bu süre içerisindeki onun başarısı sanki bir Allah vergisiydi. Kimse ona yetişemedi. İlkokul başarısını bilmiyorum ama inanıyorum ki o ilkokulda da okulunun ve döneminin birincisi olmuştur. Çünkü Ahmet Bey İmam-Hatip orta ve lise kısmı ile Yüksek İslâm Enstitüsü'nde hep dönem birincisi olmuştur. Akademik hayatında arkadaşları arasında tezi ilk yayınlanan, kitabı ilk ödül alan Ahmet Bey idi. O hiçbir konuda öne çıkmak için çaba göstermezdi ancak Allah'ın ona lütfettiği çalışkanlık, zekâ ve basiret onu hep öne çıkarmıştır.

İslâm Enstitüsü'ndeki öğrencilik hayatı da bundan farklı değildi. Yüksek İslâm Enstitüsü'nde talebelik döneminde yabancı dilimizi geliştirmek için Fransızca hocamız İsmet Topaloğlu Bey'den bir grup arkadaş Fransızca kitap okuyarak tercüme ederdik. Derse hepimizden çok çalışarak gelen o olurdu. Asistanlık yıllarında hadis hocamız olan ve Fransa'da doktorasını yapan Mehmet Ali Sönmez Bey'den de Fransızca dersi alırdık. Yine bu derse de en çok çalışmamız Ahmet Bey olurdu. 1985 yılında Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesinde açılan ya-

bancı dil kursuna fakülteden 11 arkadaş katıldık. Ahmet Bey yine orada da aramızda en başarılı olanımızdı.

Ahmet Bey akademik hayatında araştırmayı ve yazmayı seven bir arkadaşımız idi. Ancak her alanda yazı yazmaz ve genellikle talep üzerine makale yazardı. Makalelerinin her birinin müstakil bir araştırma konusu olduğunu görürüz. Aynı konuda tekrar bir makale yazmak yerine, ihtiyaç olan veya talep edilen alanıyla ilgili diğer konularda makale yazardı. Makalelerinde daha önce yazdığı kendi çalışmalarını genellikle referans olarak vermezdi. Dipnotlarda temel kaynaklar ile birlikte o konuda yapılmış yeni araştırmalara da yer verirdi. Makaleleri yazım ve imlâ kuralları başta olmak üzere, güzel bir üsluba sahipti. Ne yazılarda ve ne de konuşmalarında hakaret ihtiva eden cümleler bulunmazdı. Yazılarında ve konuşmalarında konuyla ilgili kendi kanaatlerini de rahatlıkla ifade ederdi.

Ahmet Bey sempozyumlara davet üzerine katılırdı. Kendisi birçok defa davet edilmesine rağmen, alanı dışında hiçbir sempozyuma katılmazdı. Sempozyumlara tebliğci olarak katılmışsa, çok iyi hazırladığı tebliğini genel hatlarıyla, seçtiği özel cümlelerle ve kendine ayrılan vakti aşmadan sunardı. Ahmet Bey'in tebliğini herkes dikkatle dinlerdi, çünkü izleyici iyi hazırlanmış bir tebliğ dinleyeceğine düşünürdü ve gerçekten de öyle olurdu. Şayet oturum başkanı olarak görev yapıyorsa, kısa bir giriş cümlesinden sonra daha çok konuşmacılara söz verir ve konuşmaların sonunda çok kısa bir özetle oturumu sona erderdi. Hem tebliğ sunuşunda hem de oturum başkanlığında izleyici tarafından dikkatle takip edilirdi. Ayrıca genellikle katıldığı sempozyumların değerlendirme oturumlarında Ahmet Bey yer alırdı.

Ahmet Bey nazik, ince ruh yapısına sahip, sağlam karakterli, az konuşan, sözüne sadık, vefakâr, her haliyle samimi, muhatapları arasında ayırım yapmayan birisiydi. Karakter itibarıyla tatlı sert, doğruyu söylemekten çekinmez, şahsına yapılan yanlış davranışlara karşı affedici, istişare etmeyi severdi. Son derece duygusal olan Ahmet Bey vedaları sevmezdi. Dik duruşuyla bilinen Ahmet Bey hatır için eğriye doğru demez, kötüye iyi demezdi.

Ahmet Bey'e öğrencilerimize ders kitabı olmak üzere müfredata uygun kitap yazmamızı teklif etmiştim. Dekanlık görevi sebebiyle bu proje gerçekleştirilememişti. Daha sonra, yani 2017 yılında, böyle bir projenin Kitap Dünyası tarafından yeniden gündeme getirilmesi üzerine, yapılan istişare toplantıları sonucunda "*Muhtasar Siyer-i Nebî*" Ahmet Bey tarafından, diğer "*İslâm Tarihi-I*" ve "*İslâm Tarihi-II*" kitapları ise İslâm Tarihi Anabilim Dalı'nın diğer hocaları tarafından yazılacaktı. Kitapların yazımına başlandı. "*İslâm Tarihi-I*" ve "*İslâm Tarihi-II*" tamamlanmıştı ancak "*Muhtasar Siyer-i Nebî*" Ahmet Bey'in rahatsızlığı sebebiyle gecikmişti. Onu tamamlamak için sağlıklı olduğu günlerde geceli gündüzlü yazmaya devam ediyordu. Ancak rahatsızlığı son altı ayda daha da fazla laştı. Kronolojik olarak kaleme aldığı "*Muhtasar Siyer-i Nebî*" isimli eserini hic-

retin ikinci yılı Kaynuka' Gazvesi'ne kadar yazabilmişti. Daha sonra İslâm Tarihi Anabilim Dalı hocalarının özveri ile kabul ettikleri eksik konular tamamlandı. Prof. Dr. İsmail Hakkı Atçeken ve Prof. Dr. Mehmet Bahaüddin Varol hocaların özel gayretleri ile vefatından sonra Eylül 2019'da basımı sağlandı.

Ahmet Bey lisans, yüksek lisans ve doktora derslerine özel önem verirdi. Derslerine kendisi girerek öğrencilerin bu konudaki beklentilerine cevap verirdi. Onun bu konudaki ciddiyeti İslâm Tarihi Anabilim Dalı hocaları olarak bizlere en güzel örnek teşkil etmiştir. Bilhassa lisansüstü program içerisinde pek çok öğrenci yetiştirdi. Nitekim İlahiyat Fakülteleri İslam Tarihi Anabilim Dalı'nda Prof. Dr. Mustafa Fayda Bey'den sonra en çok yüksek lisans ve doktora tez danışmanlığı yapan hoca ünvanını aldı. Ahmet Bey'in vefatından sonra İSTAD (İslâm Tarihçileri Derneği) tarafından bu konuda Eylül 2019'da İzmir Çeşme'de yapılan İslam Tarihçileri koordinasyon toplantısında ödüle layık görüldü.

Tez savunmalarına önem verir, tezleri dikkatle okur, yapılması gereken uyarıları yapardı. Onun ilk katıldığı tez savunması benim "*Hz. Peygamber'in Müşriklerle Münasebetleri*" konulu tezimdi. Son katıldığı tez savunması ise danışmanı bulunduğu İslâm Doğan'ın "*Hz. Peygamber'in Mal Varlığı*" konulu yüksek lisans tezi oldu.

Bazı sempozyumlara birlikte katılırdık. Özellikle asaleti ve ağır başlılığı ile temsil kabiliyeti ve alanındaki mükteşebatı sebebiyle kendisine özel ilgi gösterilirdi. O çoğu kez aşırıya kaçan bu ilgi ve iltifatlardan rahatsız olurdu. Ahmet Bey televizyon programlarına katılmaktan hoşlanmaz, bu konuda kendisine yapılan teklifleri kabul etmezdi. Görüntülü röportaj ve söyleşileri de kabul etmezdi. Alanıyla ilgili tartışmalı konuları halkın huzurunda tartışmaz, tartışılmasını da uygun görmezdi.

Ahmet Bey Facebook, WhatsApp ve Instagram gibi programlarla hiç meşgul olmazdı. Onun telefon konuşması bile çok kısa olurdu. Selam ile hâl hatır sorar ve birkaç cümle ile muhataba söylemesi gerekeni nazik üslubu ile dile getirirdi. Toplantı iken çok acil değilse telefon etmez ve telefona da cevap vermezdi.

Elli yıldan fazla olan beraberliğimiz esnasında Ahmet Bey'den güler yüz, sevgi muhabbet, dostluk, arkadaşlık ve samimiyetten başka bir şey görmedim. Herkesin olduğu gibi benim de sırdaşım ve akıl hocam idi. Ahmet Bey kardeşim hep Hz. Peygamber'i anlattı, O'nun hayatını yazdı. Anlattıkları ve yazdıkları gibi de yaşadı. İnşallah kalbindeki Peygamber sevgisi, dilindeki Peygamber övgüsü, onu Peygamber'ine komşu edecektir. Biz ondan çok razıydık, Allah ve Peygamber'i de ondan razı olsun, makamı âli, mekânı cennet olsun.